

Φασουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ.—Λοιπὸν τὰ ξέρεις, Περικλῆ, πῶς πάλι παρητήθη, ἀλλ' ὅμως ἡ παραίτησις ἀμέσως ἀνεκλήθη, κί' ἔγινε και πρωτόκολλον, νομίζω, σὺν τοῖς ἄλλοις, και λέγουν πῶς ὑπέγραψε και ὁ Μαυρομιχάλης. Συγχρόνως διωρίσθησαν και μερικοὶ Νομάρχοι, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπαύθησαν ὀλίγοι τμηματάρχαι, και ἂν ὁ Ἐκτωρ, κύριε, δὲν ἤθελ' ἀποθάνη, θαρρῶ δὲν θὰ διώριζαν και τὸν Καρακατσάνη.

Π.—Τί μοῦ τὰ λές, μωρέ, αὐτά;

Φ.— Γιὰ νὰ διασκεδάσης. Ξέρεις λοιπὸν πῶς ἤλλαξε ἡ τῶν πραγμάτων φάσις, ὁ δὲ Γεννάδης παύεται ἐν τῇ Φιλιππουπόλει, κί' ἀναδιοργανίζονται τοῦ Ναυτικοῦ οἱ στόλοι, κί' ἐν γένει ἐπελεύσονται μεταβολαὶ ποικίλαι, και κάτω τὰ θωρακωτά και ζήτη αἱ τορπίλαι. Γιὰ τοῦτο ἔγραψ' ὁ Οὐγγὼ Ἐργάτας τῆς
[Θαλάσσης.]

Π.—Τί μοῦ τὰ λές, μωρέ, αὐτά;

Φ.— Γιὰ νὰ διασκεδάσης. (Ἐξ ἄλλου δὲ ὁ Σύλλογος ὁ τῆς Ὀμοσπονδίας σπουδαῖα κατεργάζεται ἀνευ τινὸς ἀδείας, και λέγουν τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους πῶς προδί-
[δει...]

αὐτὰ τὰ ἔμαθα προχθὲς ἀπὸ τὸν Κανελλίδη. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔμαθα πῶς ὁ Τρικούπης φεύγει και μὲ τὸν Κανελλόπουλο ὀπλαρχηγὸς θὰ ἔβγη, διότι ὡς πολιτικὸς κατεποντίσθη σφόδρα, και θ' ἀνακτήσῃ, φίλε μου, τὴν φήμη του 'στὴ Σκόδρα.)

Π.—Ὅστε λοιπὸν προβλέπονται παντοῦ ἐπαναστάσεις.

Φ.—Ἐγὼ 'στὰ λέω, βρέ, αὐτὰ γιὰ νὰ διασκεδάσης. (Ἀπὸ τῆ Σκόδρα τὸ λοιπὸν και 'στὴν κορυφὴ κανέλα θὸ κυματῆση, Περικλῆ, ἡ ἄσπρη φουστανέλα.

Ξέρεις πῶς εἶμοι γραμματεὺς κί' ἐγὼ τῆς Ἀλβανίας;)

Π.—Μωρὲ τί λές;

Φ.— (Κί' ἐργάζομαι μετὰ μονομανίας.)

Π.—Ἐ;

Φ.— (Ἐξη και ξερό) . . .

Π.—

Φ.—

Λοιπὸν ἐγὼ πηγαίνω, και εἰς τὴν Φιλιππουπόλιν ταχέως σὲ προσμένω. Ξέρεις πῶς κατεπάτησαν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν οἱ Βούλγαροι μετὰ κραυγῶν κοντὰ 'στὴν προκυμαίαν,

κί' ἴσως θὰ κατεστρέφετο ὁ πληθυσμὸς μας ὅλος, ἂν δὲν περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ ὁ τῆς Ἀγγλίας στόλος.

Π.—Μωρὲ ἡ Φιλιππουπόλις δὲν ἔχει προκυμαίαν.

Φ.—Και ὅμως κατεπάτησαν τὴν ἐθνικὴν σημαίαν.

Π.—Λέγε λοιπὸν...

Φ.— Τί νὰ σοῦ 'πῶ;

Π.—

Τὰ περὶ Ἀλβανίας.

Φ.—Οἱ Βούλγαροι ἐστράτευσαν κατὰ Μακεδονίας,

και λέγουν δι τὸς ὠθεῖ ὁ κύριος Τρικούπης...

Αὐτὸ μοῦ τόπε, Περικλῆ, ὁ δικηγόρος Στιούπης.

Π.—Ἀλλὰ τί σκέπτεται μ' αὐτὰς τὰς ταραχὰς νὰ κάνη;

Φ.—Σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ Δεληγιάννη.

Π.—Μωρὲ τί λές;

Φ.— Σ' ὀρκίζομαι, νὰ θάψω τὸν Σταμούλη.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔπαυσαν, νομίζω, και τὸν Σούλη.

Π.—Ποιὸν Σούλη;

Φ.— Τὸν Μηχανικὸν και πρῶτον ὁδοστάτην,

ἂν κί' ἔδειξε διαγωγὴν, ὡς λέγουν, λαμπροτάτην.

Π.—Ἐ;

Φ.— (Ἐξη και ξερό.)

Π.—

Λοιπὸν;

Φ.—

Λοιπὸν ἐγὼ θὰ μείνω,

και ἴσως πάω, Περικλῆ, ἀργότερα 'στὴν Τήνο.

Ἐνεκα τούτων, φίλε μου, τῶν σοβαρῶν πραγμάτων,

κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν και τὸν περὶ τμημάτων,

ἔγιναν και τὰ τμήματα ἐν ἡσυχίᾳ τόση,

και ὁ καθέννας ἔρχεται τὸν ὄρκον του νὰ δώσῃ.

Ἀλλὰ καμπόσοι βουλευταὶ νὰ ὀρκισθοῦν δὲν θέλουν,

κί' αὐτὸν τὸν ὄρκον, Περικλῆ, ἐντόνως ἀπαγγέλλουν:

«Ὀρκίζομαι 'στὸ Σύνταγμα και 'στὴν βουλὴν τοῦ κράτους

πῶς δὲν θὰ σεβασθῶ ποτὲ τοὺς Μεγαλειοτάτους,

πῶς δὲν πιστεύω τίποτα, πῶς τίποτα δὲν ξέρω,

μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν διὰ τὰ παραιτέρω.»

Π.—Ἐσὺ πιστεύεις εἰς Χριστόν;

Φ.—

Τί δύναμαι νὰ πράξω;

Π.—Και ἀποτάξει Σατανα;

Φ.—

Βεβαίως ἀποτάξω,

και εἶμαι ἀγρυπνος φρουρὸς Συντάγματος και Νόμου.

Π.—Μολὼν λοιπὸν λαβὲ σβερκιάις, κοπρόσκυλο τοῦ δρό-
[μου.]

Γεῦμα ἐξοχικό,
πολὺ ῥωμαντικό.

Ἐστὴν Κηφισσίᾳ, 'στῆς Πύρνας τὸ ζωογόνον γεῦμα ὁ Παρνασσὸς θὰ δώσῃ τὸ τακτικὸν του γεῦμα τὴν αὐριον ἡμέραν κατὰ τὸ μεσημέρι, κί' ἄς πᾶν τὰ μέλη ὄλα μ' ἔξη δραχμὰς 'στὸ χέρι.

Εἰς τὸ κτήμα Παππαδάκη, 'στοὺς Ἀμπελοκήπους πέρα, εἰς τοῦ Γεῖωργη Φιλοσόφου τὴν λοκάντα, δι τὴν θέλετε θὰ βρῆτε, πρασινάδα και ἀέρα, [τὴν γνωστή, φιλοσόφους και μεζέδες και ρετσίνα θαυμαστή.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει με τῆς βρώμας τῶν Χουτεῖων — μ' ἕνα κάποιο Φορμακεῖον,

Καφενεὲ τῶν Ἐθ. Φρονούντων — νόκτα ἡμέρα συζητούντων, με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους, μ' οὐρητήρια σαντοῦρῖα — και μὲ μάνδρα με γοιδοῦρῖα.